

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 10

5. března 2017

Cena: 8 Kč

Uvidět v kamínku drahokam

Výstava s názvem „Ty děti si pořád hraji - Dětská tematika v díle bratří Čapků“ v Galerii středočeského kraje v Kutné Hoře připomíná zásadní přínos bratří Čapků k rozvoji dětské literatury. Zároveň poukazuje na jejich inspiraci dětským světem. K vidění jsou obrazy, kresby, skici, dětské knížky v různých jazykových mutacích a Josefovy návrhy potisků textilií. S výjimkou Josefa Lady nenajdeme mezi významnými osobnostmi českého moderního umění malíře, který by zobrazoval děti tak často a s takovým zaujetím jako Josef Čapek. Roku 1918 připravil Karel Čapek sborník Nůše pohádek, v němž shromáždil široký výběr ukázek z tvorby soudobých literátů a výtvarníků různých uměleckých generací. Zde byl publikován i zárodek pozdější knížky Devatero pohádek, Velká kočičí pohádka Karla Čapka a Josefovo vyprávění Můj tlustý pradědeček a loupežníci. Jako redaktori Lidových novin pečovali Čapkové o nedělní dětskou přílohu a z těchto příspěvků pak vznikly autorské dětské knížky na náměty ze zvířecího světa, které dnes patří ke klasickým titulům světové dětské literatury, Povídání o pejskovi a kočičce a Dášeňka čili Život štěněte.

Výstava zahrnuje i dosud nevystavená díla a zhlédnout ji můžete v galerii – zrekonstruovaném obřím areálu bývalé jezuitské koleje – až do 12. března. Při té příležitosti si můžete prohlédnout Husův dům – bývalou synagogu a nyní sbor naší církve – přímo naproti vchodu do galerie.

„Bratři Čapkové přispěli mimořádným způsobem k identitě autonomní české kultury a jejímu začlenění do mezinárodního kontextu,“ píše v anonci výstavy ředitel galerie Richard Drury.

Kurátorka výstavy Pavla Pečínková k tomu dodala: „Oni u dětí obdivovali schopnost vidět svět a život jako zázrak, dokázat v kamínku uvidět drahokam a dokázat z dřívěk postavit kouzelný zámek. Také obdivovali tu absolutní svobodu dětí ve vyjádření přístupu ke světu, která dospělým lidem tolik chybí. Karel Čapek v mnohých fejetonech vzpomíná na to, jak dítě vnímá svět, jak se mu zdá vše, co potkává, zázračné, veliké, nádherné a krásné. Josef Čapek napsal pěkný fejeton Cestou do kopečka, v němž se pozastavuje nad tím, jak jsou děti krásné, jak mají zářivé oči a rozzářené úsměvy – a jak to, že z nich vyrostou ti tupí dospělí, kteří se ohýbají, mračí a nemají tu radost ze života.“

„Dětský svět je naším světem, ale je krásnější, plnější, podivuhodnější.“ To jsou slova Josefa Čapka z roku 1918. A Karel Čapek se o šestnáct let později, již jako zralý a světově proslulý autor, nebál přiznat: „I dnes jsem dítě, které má svůj tajný svět.“

A proč že se Český zápas pořád tolik věnuje umělecké tvorbě, tentokrát i pro děti? „Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského,“ nabádá nás Pán Ježíš v Matoušově evangeliu. Posuďte sami, zda se pohled na svět dětskýma očima Čapkům dařil a zda náhodou nepřejde i na vás. **red**

Úterkem skončily masopustní oslavy. K náboženským obcím CČSH Blansko a Vyškov spadá řada měst a vesnic, mj. i Brtnov-Jeneč, vesnička se zhruba 370 obyvateli. Duchovní a kulturní život je zde velmi bohatý, a tak se ve Farním zpravodaji můžeme dočíst: „V některých obcích našich farností se doposud konají masopustní průvody masek a někteří naši farníci v nich chodí. Někde se i pochovává basa a koná zábava. V Blansku u kostela proběhne tradiční farní masopust. Přijďte a nesme dále milé, staré tradice.“ Na obrázku autorky Anny Čumové nesou tradice děti z Brtnova-Jeneče. V malé brtnovské kapličky se věřící scházejí k bohoslužbám každou neděli a ve svátek.

Postní zamyšlení o pokoře

Vstoupili jsme do postního času, který je spojen s výzvou k duchovní proměně našeho srdce a obnově života společenství církve. Předpokladem a výchozím bodem obnovy naší osobní víry i bratrských vztahů v církvi je skutečně sebepoznání před Bohem a z něho plynoucí naše pokorné smýšlení. Pokora je pravým opakem i lékem proti naší lidské sebestřednosti, domýšlivosti a ješitnosti.

Co je to pokora, vyjadřuje velmi výstižně Žalm 131: „Hospodine, nemám domýšlivé srdce, ani povýšený pohled, neženu se za věcmi, které mě přesahují.“

Pokora, či přesněji věřící člověk, na kterém je patrná opravdová pokora, má podle tohoto Žalmu tři charakteristické znaky. Tím prvním je vnitřní smýšlení, tím druhým způsob pohledu a tím třetím celkové zaměření lidského života.

První znak pokory se vztahuje k nitru – k srdci člověka. „Nemám domýšlivé srdce.“ Jaký je člověk uvnitř, ve svém nitru a srdci, je pro druhé skryté a nepoznatelné. Každá dobrá vlastnost se dá předstírat. Platí to i o pokoře. Vlastně nevíme, kdo je pokorný a kdo ne. Na rozdíl od Boha, který zdálky pozná domýšlivce (Ž 138,6), do nitra druhého nevidíme a nevíme v posledu, co si ten druhý o sobě myslí. A zase naopak druzí nevidí do našeho nitra. Co si o sobě myslíme, jak o sobě smýšlíme, víme jen my sami. Důvodem k domýšlivosti může být, že něco dokážeme. Jsme hrdí na to, že něco umíme. Ale uvědomme si, že druzí dokáží zase něco jiného. A i v tom, co dokážeme my, druzí mohou být ještě lepší. Velkým omylem je, když si člověk o sobě myslí, že je

tím nejlepším. Věřící člověk nemá v posledu důvod k domýšlivosti, neboť si uvědomuje, že by nedokázal nic, kdyby s ním nebyla Boží milost. Ta nás v životě drží a vede.

„Nemám domýšlivý pohled“ – to je druhý znak pokory. Domýšlivý člověk vidí sebe velkého a druhé jako malé a nepatrné. Vidí sebe jako významného a druhé jako bezvýznamné. Takový člověk vidí vlastně jen sám sebe a druhé přehlíží. Nestojí mu příliš za pohled a má prezíravé oči (srov. Př 6,17).

Třetím znakem pokory je celkové životní zaměření. „Neženu se za věcmi, které mě přesahují.“ Je to zvláštní, ale podle Žalmu 131. se pokorný člověk vyhýbá příliš velké aktivitě a velikým plánům. My víme, že aktivita, úsilí jsou v životě člověka nezbytné a důležité. Ano, aktivita je v jistém smyslu prevencí a ochranou proti špatné náladě a depresím. A zkušeností je, že náš lidský život se vyznačuje neustálým úsilím a snažením se něčeho pracně dosáhnout. Jak tedy rozumět výpovědi žalmu o pokorném člověku, který se nežene za tím, co ho přesahuje? Myslí se tím zřejmě zaměření na to mít moc, bohatství, funkce a získat uznání. Člověk, který se přeceňuje, za

něčím se neustále žene a přitom ani nepozoruje, že mu život a jeho smysl může unikat. Nedokáže se radovat z přítomné chvíle a schází mu vnitřní klid a vyrovnanost. Naproti tomu pokorný člověk se nežene za tím, co přesahuje jeho možnosti. Jak to říká i apoštol Pavel: „Nesmýšlejte o sobě vysoko, ale věnujte se všedním službám“ (Ř 12,16).

Pokora přináší našemu srdci klid, dostavuje se vnitřní zklidnění a blahodárný pokoj (Ž 37,11; Mt 11,29). V Žalmu je užit obraz malého dítěte v blízkosti své matky (Ž 131,2). Spokojenost a klid prostoupí nitro pokorného člověka, který spoléhá na Boha. Pokora neznamená schovávat se za druhými, ustrašené se krčit či dokonce nevážit si sám sebe. Pokora znamená uvědomit si, jaké je naše místo a postavení před Bohem. Jsme před ním bez jakýchkoliv zásluh. Drží nás pouze jeho milost. Jestliže si uvědomujeme svou situaci před Bohem, pak se to nutně projeví i v našem vztahu k druhým lidem. Postní duchovní proměnou se tak může Žalm 131. stát i naší modlitbou a životním zaměřením.

Tomáš Butta
patriarcha

Střípky naděje

Nečekaně nasněžilo. Lidé ve městě se rozdělili na dvě skupiny. Jedni hartusí na to nadělení: „Tolik práce s úklidem, doprava vážne, lidem hrozí úrazy, prostě pohroma!“ A ti druzí se radují: „Jaká krása, všude bílo, čisto, příroda už to tolik potřebovala, děti se na to těšily, a ten zdravý tělocvik s lopatou přece neuškodí!“

Na zastávce čeká hlouček lidí na opožděný trolejbus. Všude spousta sněhu. Přijede auto plné pisku a vyskočí dva chlápíci s lopatami. Avšak místo vděku se dočkají od nevrleho čekajícího staříka spousty výčitek, že pracují málo a špatně. Přijíždí trolejbus. Dobíhající žena uklouzne na zmrzlém chodníku a spadne. Dva lidé hned přiskočí, aby jí pomohli na nohy. Ona je naštěstí v pořádku, opráší snih a dokonce stihne ještě i nastoupit, protože řidič vše viděl a počkal. Jiný svědek nehody jde za pracovníky s posypem a upozorňuje je na to kluzké místo.

Sedím v trolejbusu, naproti mně povídá žena. Začne o tom dnešním zkaženém světě, kde všichni jen hrabou peníze a dělají neplechu. Pod dojmem právě prožitých okamžiků si dovoluji lehce nesouhlasit: „Však jsou i dobří lidé!“ Žena trvá na svém: „Od shnilého jabka se nakazí i ta zdravá. Opačně to přece nejde!“ Po tomto argumentu sedím beze slov. Pohlédnu ženě do očí. Zatímco z úst se jí hrne špína, oči vyzařují dobrotu. Stále mlčím s prosbou o inspiraci. Náhle žena změní téma a překvapivě mluví o tom, jak jí Duch svatý před časem pomohl odpovědět na urážku laskavě a moudře. A její protivníci se potom jako zázrakem změnili k lepšímu. Vypráví to a celá při tom září. Škoda, že už musí vystupovat; je vidět, že by si ještě ráda povídala!

Mně však vrtá hlavou to shnilé jablko. Tak to přece nenechám. A taky že mi zanedlouho vytane silnější argument, totiž Ježíšova výzva: „At' svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ (Mt 5,16) Ano, jablko možná nakazí druhé plody špatností. Zato světlo přemůže tmu, rozmnoží dobro. Tento obraz bychom si měli dobře pamatovat pro chvíle beznaděje. Ukazujme lidem na dobro, které bývá někdy nenápadné, tiché, přehlížené. Ale je tu stále. A nakonec souboj se zlem vyhraje. Proti shnilému jablku argumentujme například žárovkou. Ta ožívá díky elektrické energii a slouží svým světlem. Svitme druhým lidem s pokorou žárovky, která by bez elektřiny nebyla ničím.

Radana A. Váňová

Z myšlenkové dílny našich čtenářů

Svátost manželství

Manželství je svátost, v níž muž a žena – věřící, se v lásce navždy spojují a jsou Duchem svatým posvěcováni, aby byli Božím obrazem v Kristu, nástrojem Stvořitele ke vzniku nových lidských bytostí a základem rodiny podle Boží vůle. Svátost manželství vyžaduje duchovní péči přípravnou i následnou. Koná se formou osobní duchovní péče i formou kurzů pro snoubence a manžele. Obřad sám pak spočívá v tom, že manželé si slubují uprostřed věřící obce před Bohem manželskou lásku, věrnost a oddanost a pijí společně z kalicha na znamení slibu obětavé lásky. Tolik Věrouka ČČSH. Co říká Bible o křesťanském manželství? V Bibli je člověk a především vztah mezi mužem a ženou popsán následovně: „Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.“ Pak jim dal úkol: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji...“

Podle zprávy o stvoření osvobozuje muže setkání se ženou z jeho samoty. V manželské lásce partneri jeden druhého „poznávají“ a stávají se „jedním tělem“. Národním způsobem je vyslovována rovnost muže a ženy: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla.“ Toto přiznání k rovnoprávnosti pohlaví dalece předběhlo dobu. Také představa, že muž opouští otce a matku a váže se zcela na svou ženu, působí patriarchálně formovaném světě revolučně. Ale tato idea se v průběhu dějin prosazovala a prosazuje jen postupně.

Ve zprávě o stvoření obdrží také lidská sexualita svou božskou důstojnost. Ale ne tak, jak v jiných náboženstvích biblického světa, kde je sama uctívána jako božská. V Písmu patří k podstatě člověka, k jeho zodpovědnosti, naplnění a radosti, je stvořená a darovaná Bohem.

Také Ježíš vidí původ manželství v Božím stvoření a výrazně opakuje odpovídající slova zprávy o stvoření. Nemusí manželství teprve zakládat, ale naopak odkazuje na to, co platilo již od počátku věků: manželé jsou od Boha spojeni jeden s druhým, proto se nesmí ani oddělit, ani nesmí být oddělení člověkem. Tím se staví proti těm, kteří se odvolávají na Mojžíše a míní, že muž za jistých okolností může svou ženu opustit.

Apoštol Pavel píše v Listě Efezským věty, které jsou dodnes základem pro křesťanské a církevní chápání manželství: „Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo. Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev.“ A tak Pavel srovnává manželství křesťanů se vztahem Ježíše Krista ke své církvi.

V křesťanském pojetí manželství se má láska a věrnost Krista ke své církvi stát viditelnou. Ježíš miluje svou církev přes všechny nedostatky a nedokonalosti. Neopouští ji. Vztah Krista k církvi má svůj starozákonní vzor v lásce Boha k izraelskému lidu, který všemi časy věrně doprovázel. Tento „svazek Boha se svým lidem“ se opakuje v Písmu a lze proto k němu přirovnat i manželství.

Bezpodmínečná věrnost Boha a Ježíše lidem a církvi se má odrážet v lásce manželů. Mezi dvěma lidmi se tedy v malém děje to, co se děje mezi Kristem a církvi ve velkém...

Tím, že si muž a žena před duchovním a nejméně dvěma svědky řeknou „ano“, udělí si navzájem svátost manželství. ČČSH váže platnost sňatku věřících na tento církevní oddávací ritus tak, jako je každá ze sedmi svátostí vázána na určitou formu. Navíc může tímto způsobem náboženská obec vzít na vědomí a oslavovat to, co se týká také jí samé: ve svátosti manželství se stává Bůh přítomným nejen mezi oběma manžely, nýbrž také určitým způsobem v obci.

V současné době se setkáváme s tím, že mnoho mladých lidí váhá s definitivním uzavřením manželství s vědomím, že vývoj manželství nelze předvídat. Přesto nemůže člověk vše úplně naplánovat, zajistit a vyzkoušet. Jednou musí dojít k rozhodnutí, jinak všechno zůstává předběžné a odvolatelné.

Církevní oslava posiluje vědomí, že patří konečně a navždy k sobě. To může být při budoucích manželských krizích důležitou oporou. Mohu to po více než padesáti letech manželství osobně potvrdit. Víra v Boha lásky a smíření zakládá v člověku víru v doživotní věrnost. Pomáhá partnerům v manželství přijmout jeden druhého, odpouštět a poskytnout novou šanci a mít odvahu nově začít, jestliže selhali a zklamali jeden druhého.

Z toho je také zřejmé, jak je důležité, že manželé se svatebním dnem náboženský život neodloží, nýbrž jej vedou i nadále a přivedou k němu i své děti.

Pavel Hýbl

Z kazatelského plánu

První neděle postní - Invocavit

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti.

ŽALM 91,15-16

První čtení: Genesis 2,15-17; 3,1-7

Tužby postní:

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.

3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očistou si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože, Vykupiteli, tvůj milovaný Syn obstál, když ho ďábel pokoušel. Pospěš nám na pomoc, neboť i na nás útočí různá pokušení. Dej, ať my všichni, jejichž slabost znáš, nalezneme záchranu ve tvé síle! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písem: Římanům 5,12-19

Evangelium: Matouš 4,1-11

Verš k obětování: Žalm 91,4

Verš k požehnání (varianta I): Žalm 91,2

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 4,10b

Modlitba k požehnání:

Bože, Vykupiteli, zbav nás hříšných zvyklostí a daruj nám účast na tajemství spásy, jejímž příslibem nám jsou svátostné dary chleba a kalicha. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 100, 156, 246, 324

Nad Písmem

Kudy za Ježíšem

Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Mt 4,1

Milé sestry a bratři, přátelé v Kristu, dovoluji si zopakovat otázku, která je v nadpisu dnešního zamyšlení. Kudy vede cesta, po které ho mají následovat jeho učedníci? Kudy vede Ježíšova cesta? To je téma jako stvořené pro postní úvahy, ale zároveň i téma dnešního evangelia. Kudy ho následovat?

Odpověď na tuto otázku nám nebývá vždy jasná a zřejmě nebyla na začátku jasná ani Ježíši samotnému, neboť poté, co na něj sestoupil při křtu Duch svatý, odchází na poušť, aby se čtyřicet dní a nocí postil. O samotném postu se ale nic nedozvídáme, text evangelia hovoří až o Ježíšově pokušení na poušti. V tom ohledu lze snadno nalézt paralelu se Starým zákonem. Už na začátku je Adam pokoušen v ráji a Izrael na cestě do zaslíbené země. Jsou živi z Boží pomoci, z jeho blízkosti, a přesto jejich důvěru snadno přemáhají obavy a strach. Příliš snadno zapominají na Boží zaslíbení a nechají se svést z cesty. Zdá se, že ani pro Ježíše není hledání cesty snadné. U Jordánu sice z nebe promluvil hlas: „Toto je můj

milovaný Syn“, ale kdo ví, co to znamená být Synem Božím a jaký je jeho úkol. Má mečem osvobodit Izrael, jak si to přejí ti nejradičtější? Má přinést lidem spásu v podobě chleba a uspokojení potřeb? Má je nasytit zázraky nebo dokonce podlehnout falešné představě, že účel světi prostředky a svět potřebuje spásu za každou cenu?

Nic z toho si však Ježíš nevyvolí. Odmítne roli politického mesiáše a víc než zázrak nasycení zástupů je pro něj společné stolování. Sám se pro ně stane chlebem a slovem života věčného. A nakonec bude v pokoře stát u našich dveří, klepat a čekat, až si toho všimneme. Jak málo mu rozumíme, když ho hledáme ve slávě a bohatství světa, ve skutečích naplněných zázraky a v moci se opájející představě, že povolání mají vládnout ostatním. Jsou to Ježíšova pokušení, ale nám mají ukázat, kde všude ho nemáme hledat, kde všude se balamutíme zbožnými skutky a naplňujeme jen vlastní představy. Kudy vede Ježíšova cesta? To ne-

bývá vždy jasné. Rozhodně ale bude vždy o jednu míli delší než ta naše, bude na ní víc porozumění pro naše slabosti a neobejde se bez odpuštění a litosti. Není třeba hledat poušť, kde bychom se mohli postit. Často je poušť náš život, aniž o tom sami víme. Teprve ve světle jeho slova vidíme, jak málo lásky je mezi námi a jak velkým pokušením je pro nás nahradit lásku zbožností, odpuštění pokáním.

Cílem postu není něco si zakázat nebo si dokonce přivodit újmu, ale uvidět věci jinak, uvidět je ve světle, které nevrhá stín a přemáhá naše obavy. Znovu si tak s Ježíšem projít jeho cestu a znovu se v tom příběhu najít jako milovaná Boží dcera či syn. Dnešní zamyšlení není průvodcem a nevyznačuje cesty, které by vedly k cíli. Chce jen připomenout, co Ježíš učí své učedníky. „Zapři sám sebe, vezmi svůj kříž, a následuj mě.“ Tak jako jsem se já pro vás stal chlebem, dávejte se i vy jako chléb, a to činite na mou památku. Amen.

Jiří Pihák

Dobrý Otče v nebesích, děkujeme, že jsi nám v Kristu chlebem, dej, ať jsme z něho živi, ať se umíme dávat jako ty, povzbuzování tvojí láskou. Amen.

Mt 4,1-11

Poesie duše - Být přítelem ticha

Antická moudrost praví „Poeta nascitur, orator fit“, básníkem se člověk rodí, řečníkem stává. Řecký kořen latinského slova poeta má význam nejen „básník“, nýbrž i „tvůrce“ nebo „původce“. Označuje toho, kdo má moc a sílu vytvářet nové a živé v prostoru kultury, ducha a duše. To, co zakoušíme jako přirozené, stvořený svět, „natura“, uvádí do souvislostí s vyšším řádem, v němž platí vztah, morální hodnoty, moralita. Vítězslav Hálek básníky nazývá řečí tehdejší doby, „proroky“ (Večerní písně). Upozorňuje na „přesah“ skutečné poesie do vyššího řádu humanity v nejširším smyslu, kam básník uvádí své čtenáře. Básnické „rukopisy“ jsou různé: je poesie smyslů, poesie srdce a také poesie duše.

Ten název se mi samovolně vybavil při četbě na sklonku minulého roku vydané sbírky „Být přítelem ticha“ známé literátky Olgy Nytové. Posun ze světa kolem nás do vyšších souvislostí je patrný ve verši „oko je emblém duše“ v němž platí řád, struktura, takže: „poztrácené slabiky se pojednou vracejí v tančících kružících horizontu“ a „v duši vystřelí nápad“ (Emblém duše). „Slabiky osudu se spojují v nové světy, odezíráám posvátno z tvých rtů.“ Osobní akt má důsledek: „moje duše není s nikým v rozepří“ (Odezírání posvátna). „Mapa duše světélkuje.“ Básnička poznává, že „spásné kroky se najednou odvíjejí od tajemné životní vertikály“ (Vertikála). Pak se „duše stane oprostěnou“, „zklidní se“ a „vnímá dech bezeslovné vzácnosti“ (Odpoutanost). „Malá zákoutí ztišení jsou vzácná,“ neboť „v duši zajiskří pečeť dosud nepoznaného ohně touhy“ (Malá zákoutí). Básnička reflektuje polyfonii „příboje v duši“: jednoho člověka uklidní muzika, jiného ticho a „další zatouží po rozhovoru s někým, v kom zašuměla nebeská křídla“ (Za příbojem ticha), „kolik opravdových vztahů v životě přijde“ (Neumlkající otázky)? Odpověď zaznívá shůry: „světelný monolit poznaného Slova vrůstá do nebeské pláně nejniternějšího setkání“ (Vrůstat). Z něho vychází

univerzální vyznání „spoléhám na zdroj lásky, na Dárce, který mi vdechuje Ducha a vede mé osamělé kroky k branám souznění“ (Pravé spolehnutí). To je poselstvím poetické knížky. Básničino osobní facit, jehož odrazem je jméno sbírky, vidím jako pozvání do prostoru vyššího řádu: „Dveře zralosti otevírají další pláně za ohnisky života i vysokohorské oblasti ducha. Mělčiny řídkých slov už se mě netýkají, vstupuji do katedrál ticha“ (Vstupuji do katedrál ticha). Soubor básní ze „slabik lásky“ a „vystřelených nápadů“ je laskavou přátelskou výzvou autorky sdílet s ní „přístav zralosti“. Dal jsem se vést a „xkrát“ přečetl verše. Zaslých jsem „tvořivé ticho“, v němž se „smáčí duše“, aby mohla vnímat „podstatu lidských kroků“ (Jsi přítelem ticha). Po dnech uvažování jsem usoudil, že pro čtenáře našeho Českého zápasu je nejlepším doporučením sbírky uspořít svá vlastní slova a její autorce dát slovo. Je to slovo živé a živné. Poesie duše osloví ty, kteří respektují svou vlastní, Bohem stvořenou duši, ctí duši bližních a dají se Duchem vést „k branám souznění“. A o to přece v životě jde. Šťastnou cestu, přátelé ticha! **Zdeněk Kučera**

Sbírka básní Olgy Nytové „Být přítelem ticha“ má 43 stran, s ilustracemi Tomáše Rafla. Vyšla roku 2016 v Praze a je k dostání v Blahoslavu či prostřednictvím Dialogu na cestě.

Olga Nytrová

Vstupuji do katedrál ticha

Syté víno života
má zralou příchut'
nadhledu a odpoutání

Dveře zralosti otevírají
další pláně za ohnisky života
i vysokohorské oblasti ducha

Mělčiny řídkých slov
už se mě netýkají
vstupuji do katedrál ticha

Vrůstat

Zbavit nitro všeho
co kalí krev prošlou ohněm
zbavit se chaluh lpění
odvrhnout liany závislosti

Světelný monolit poznaného
Slova
vrůstá do nebeské pláně
nejniternějšího setkání

Pravé spolehnutí

Spoléhat jen sama na sebe
pak nemá život smysl
Spoléhám na zdroj lásky
na Dárce
který mi vdechuje Ducha
a vede mé osamělé kroky
k branám souznění

Olga Nytrová

Malá zákoutí

Malá zákoutí ztišení
jsou vzácná
projít listnatým lesem
posadit se u studánky
neslyšet hluk aut
ani hlasy lidí
jen ptačí píseň
nekončí poselství větru
a v duši zajiskří pečeť
dosud nepoznaného
ohně touhy

Za příbojem ticha

Co uklidní
příboje v duši
někdo si pustí reggae
jiný vdechuje doušky ticha
další zatouží po rozhovoru
s někým
v kom zašuměla nebeská
křídla

K horským jezerům

Postím se
oprostěna od všeho
co nevede do nitra
pročišťuji vnitřní horská
jezera
odkládám pláty
zraňujících příběhů

Tentokrát z Filipín

(Dokončení)

V minulém čísle našeho časopisu jsme informovali o konání Světového dne modliteb, jehož program na pátek 3. března tentokrát připravily ženy až z dalekých Filipín - na téma „Jsem k vám snad nespravedlivý?“ Po stručném seznámení se s historií země, náboženskou situací i postavením místních žen přinášíme v tomto ČZ ještě pár zajímavých informací včetně hlasů několika žen, tak jak jsou navrženy v rámci tradičního programu liturgie.

Filipínská republika, pojmenovaná na počest panovníka prvních evropských osadníků, Španěla Filipa II., je se svými více než sto miliony obyvateli dvanáctým nejlidnatějším státem světa. V samotném hlavním městě Manila, které je i největším přístavem, žije přibližně tolik obyvatel, kolik má celé Česko. Zajímavostí také je, že tento ostrovní stát, s vlajkou velmi podobnou té naší (modrý pruh je umístěn nahoře pouze v období míru), se rozkládá na území více než 7000 ostrovů a nemá s žádným státem pozemní hranici. Kromě proslulých pláží s korálovým pískem a lesů, jimiž protékají divoké řeky vytvářející vodopády a jeskyně, na vás ve většině měst dýchá atmosféra koloniálních časů, smíchaná s čínskými tradicemi i pozůstatky americké správy - to vše stále ještě propojené s dávnou kulturou původních kmenů a doplněné projevy životního stylu 21. století včetně luxusních nákupních galerií... Většinu značně mladé populace tvoří Filipínci, zbytek pak četné menšiny, např. Číňané. Mezi původní obyvatelé se řadí Negritové nebo horští Ifugaové, kteří byli ještě na počátku 20. století obávanými lovci lebek...

ZEMĚ TAJFUNŮ

Filipíny, nacházející se v tajfunovém pásu západního Tichomoří a zároveň

v oblasti velké sopečné aktivity (na souostroví je 50 velkých sopek), leží v horkém, vlhkém tropickém pásmu.

Jsou zde tři roční období; právě v období dešťů od června do listopadu nejčastěji přicházejí ničivé tajfuny.

Ústy filipínských žen

• Jsem Meryln z Mindanaa, ostrova na jihu Filipín. Když mi bylo sedm let, má matka, která byla obětí domácího násilí, zemřela na rakovinu. Měsíc na to jsem musela přihlížet, jak byl můj otec zastřelen kvůli sporu o půdu. Byla jsem nucena najít si zaměstnání, aby mohli moji mladší sourozenci chodit do školy. Prostřednictvím náborové agentury jsem se dostala lodí do velkoměsta Manila. Bylo mi patnáct let, ale tvrdila jsem, že mi je osmnáct, abych získala práci. Agentura mě poslala pracovat do rodiny. Byla jsem děveč pro všechno, bez ohledu na hodiny sedm dnů v týdnu. Když jsem po třech měsících práce ještě nedostala žádný plat, dala jsem výpověď a odešla jsem. Moje zaměstnavatelka mě však zažalovala, že jsem její dceři ukradla náušnice. Tři dny a dvě noci jsem strávila ve vězení. S pomocí křesťanského právníka, který mi bezplatně nabídl své služby, jsem svůj případ vyhrála. Za práci v nezákonných pracovních podmínkách mně má bývalá zaměstnavatelka musela zaplatit odškodné. Také jsem vyhrála v případě obžaloby za krádež a mé jméno bylo očištěno.

• Jmenuji se Celia a mám jedno dítě. Pracuji za denní výdělek na jedné z velkých plantáží cukrové třtiny ve střední části ostrova Luzon, který je největším ostrovem na severu Filipín. Moje denní mzda nestačí uživit moji rodinu. Vzhledem k mechanizaci se počet pracovních příležitostí zmenšil. Většinou pracuji pouze dva dny v týdnu. Proto během školního roku prodávám rybi kuličky a placky ze sága. Také peru prádlo pro jiné rodiny a pracuji jako pouliční prodávkačka mýdla a zubní pasty. Ačkoliv tvrdě pracuji, nevydělávám tolik, abych zabezpečila tři dostatečná jídla pro svoji rodinu nebo si zařídila připojení vody do domu. Vodu musím nosit z veřejné pumpy...

ny. Zatím nejničivější z nich, Haiyan, si v roce 2013 vyžádal přes pět tisíc obětí. (Na místě zasáhly mezinárodní organizace, za Českou republiku přispěly pomocí, financemi a prostředky ze sbírek humanitární organizace ADRA, Charita, Červený kříž a Člověk v tísni.)

NEJVĚTŠÍ PRODUCENT KOKOSU

Téměř polovina obyvatel pracuje v zemědělství; pěstují se obilniny, tabák, ovoce a hlavně kokosové palmy; Filipíny jsou největším pestitelem kokosových ořechů a dalších produktů z kokosu na světě. Bohaté zdroje mědi, niklu a ropy jsou základnou pro rostoucí průmysl. Hlavní výnosy z exportu přináší prodej výrobků elektroniky a telekomunikací. Jedním z nejvýznamnějších devizových příjmů je pak cestovní ruch s několika miliony turistů ročně. Zajímavé je, že většina příjzdějících je z Asie - téměř milion z Jižní Koreje. Nicméně Filipínci sami rádi cestují; s nadsázkou prý lze říci, že pokud jedna polovina obyvatel musí vystačit s 80 dolary za měsíc, tak ona druhá polovina, která je na tom lépe, se věnuje právě cestování. Celé filipínské rodiny se přemísťují a navštěvují místní letoviska.

ZE ŽIVOTA FILIPÍNCŮ

• Průměrný měsíční plat je kolem osmi tisíc pesos (asi 3600 Kč). Za velmi výhodnou je považována práce v call centrech, která přináší příjem desetitisícům Filipínců.
• Snad v každé chýši z bambusu je elektrina. Je nutností, neboť každý správný Filipínec má televizi.
• Konzumace alkoholu na veřejnosti je - mimo vyhrazená restaurační

zařízení - zakázána.

• Poněkud drsnější zábavou jsou kohoutí zápasy. Tyto zápasy „opeřených gladiátorů“ však mužská populace tichomořského ráje miluje.
• Zmíněná veselá mentalita Filipínců se projevuje i v tom, že hřbitovy nemají pochmurnou atmosféru a připomínají spíše luxusní vilovou čtvrť. Movitější občané si někdy nechávají stavět soukromá mauzolea, kde nechybí ani sociální zařízení.
• Po městech na kratší vzdálenosti jezdí tričky. Tato trojkolka dokáže přepravovat „až 8 Filipínců nebo 3 Čechy“. Raritou jsou tzv. jeepneys, pestrobarevné mikrobusey upravené z vojenských džípů, které na Filipínách zbyly po americké armádě po 2. světové válce. Dnešní jeepneys jsou samozřejmě již spíše jejich věrně nablýskané kopie a často je zdobí malby inspirované náboženskou tematikou. Místní autobusy za nimi svou parádou nezaostávají a jsou schopné přepravit vesnici i s veškerým zvířectvem.

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB

Světový den modliteb je velké, po celém světě rozšířené hnutí křesťanských žen. Každoročně jsme inspirovány silou zúčastněných žen, podílíme se na jejich starostech a nacházíme povzbuzení ve víře. Naši vizí je spravedlivý svět, ve kterém všichni mohou žít podle Božího určení. Na této cestě potřebujeme znamenitý životní solidaritu. Jedním takovým znamením je naše sbírka, se kterou podporujeme celosvětové projekty, které pomáhají především ženám a dívkám. Letošní sbírkou podporujeme organizaci „Lékaři bez hranic“. **red**
Zdroj: Internet a materiály SDM

Zprávy

Cvičím, cvičíš, cvičíme

Výstava v Severočeském muzeu v Liberci připomene 155. výročí Sokola a 130 let Sokola Liberec. „Sokolové měly poměrně těžký způsob existence,“ uvedl kurátor výstavy Luděk Lukuvka. „Problémy měli Sokolové s německou většinou, díky tomu měla liberecká jednota v rámci republiky krojové specifikum. Jako jediná měla povolenou takzvanou pelerínu, pod kterou mohli členové schovat sokolský kroj, aby nebyli inzultováni ze strany příslušníků německých spolků.“ Přes své především tělovýchovné zaměření byl Sokol také společenským a kulturním hnutím, které sehrálo nemalou úlohu při budování české státnosti, při výchově k disciplíně a morálce, v ženské emancipaci i v krizových momentech 20. století. Sokolovny v počátcích naší církve nejednou poskytovaly provizorní přístřeší bohoslužbám. Přijďte mezi tělocvičným nářadím a náčiním objevovat spojitosti se zásadními událostmi ne tak dávné historie. A přijďte se také protáhnout či rovnou překonat kozu roznožkou, skrčkou nebo odbočkou. Přímo v prostoru výstavy, která trvá až do 2. dubna. **red**

Blahopřání sestře Jiřině Kameníkové

9. března letošního roku oslaví v plné svěžesti neuvěřitelných 96 let sestra Jiřina Kameníková z naší náboženské obce, pilná návštěvnice bohoslužeb i biblických hodin. Chtěli bychom naší milé sestře popřát do dalších let nejen hodně zdraví a štěstí, ale hlavně hojnost Boží lásky a Božího požehnání. Kéž má stále tolik víry a optimismu, které dokáže rozdávat lidem kolem sebe.

Za náboženskou obec Kostelec nad Orlicí kazatelka Petra Šenková

Přejeme Boží vedení i posilu

Je zvykem gratulovat zasloužilým členům k jejich kulatým vyšším narozeninám. Chtěla bych udělat výjimku. Pavla jsem poznala, když mu byl necelý rok. Od té doby ho provázím jako jeho farářka životem. Prošel a prochází duchovní péčí, byl biřmován a teď – na počátku března – se dožívá svých 18. narozenin. I když je většinou někde jinde, dochází rád dál do duchovní péče s mladšími, účastní se minitáborů na faře, moc pěkně kreslí a píše si i svoje knížky.

Hodí se to k jeho budoucí profesi – učí se na kniháře. Setkáváme se s ním pravidelně při bohoslužbách v Kostelci nad Orlicí nebo v Rychnově nad Kněžnou, kde od loňska bydlí. Jmenuje se Pavel Šenk. Přeji mu za rychnovské i kostelecké další Boží vedení a posilu.

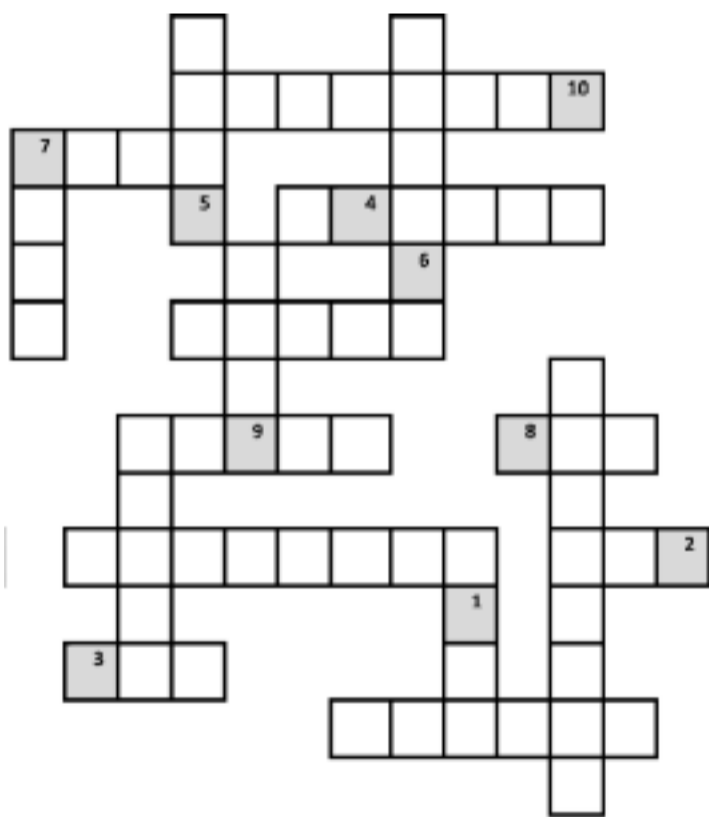
Jeho farářka Alena Naimanová

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Proměnění na hoře

Vpisujte do doplňovačky slova podle počtu jejich písmen (shora dolů a zleva doprava):

8 písmen: rozmluva, učedníci, zastínit

6 písmen: Eliáš, Mojžíš, zářící

5 písmen: Ježíš, stany, strach

4 písmena: hlas, hora, Petr, tvář, zrak

3 písmena: dny, oči, Syn

(Řešení z minulého čísla: lilie nalevo – zelený lístek; lilie uprostřed: květ navíc, větší poupě, list dole; lilie napravo – dolní list) **Jana Krajčířiková**

Změna čísla

Oznamujeme, že pevná telefonní linka NO Rychnov n. Kněžnou 494 534 854 byla zrušena. Nyní se lze dovolat ses. farářce A. Naimanové na č. 739 071 416 nebo ses. kazatelce Petře Šenkové (bydlí na faře v Rychnově nad Kněžnou) na č. 739 937 714. Život v náboženských obcích Rychnov nad Kněžnou a Kostelec nad Orlicí můžete sledovat na www.husiterk.estranky.cz či na facebookových stránkách HusitéRychnovsko. **Za NO Kostelec n. O. a Rychnov n. K. Petra Šenková**

Tvému dívíme se dílu

„Tvému dívíme se dílu“ je téma besedy, k níž zve Ekologická sekce ČKA na úterý 14. března od 17.30 hodin do přízemí kláštera Emauzy, Praha 2, Vyšehradská 49. Předpokládaný konec besedy je kolem 19. hodiny. **JNE**

Koncerty u sv. Mikuláše

• 10. 3. - 20 hodin

VIVALDI, MOZART, DVOŘÁK

Vivaldi Orchestra Praga

soubor historických nástrojů

V. Návrat - barokní housle

• 11. 3. - 20 hodin

BACH, DVOŘÁK, MOZART,

GERSHWIN

Prague Brass Ensemble

J. Kalfus - varhany

• 12. 3. - 17 hodin

BACH, GOUNOD, MOZART,

DVOŘÁK

Gaudium Cantorum Mixed Choir

Š. Heřmánková - sbormistr, soprán

P. Kšica - varhany (Inzerce)

Z ekumeny

EKUMENICKÉ BOHOSLUŽBY

Letošní bohoslužby v rámci aliančních týdnů ekumenické spolupráce křesťanských církví proběhly v lednu 2017 v Havlíčkově Brodě tři.

1. 1. v modlitebně Husova sboru CČSH, 11. 1. ve sboru Církve bratrské a 18. 1. v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Sešlo se nás poměrně mnoho vzhledem k chřipkové epidemii a mrazivému počasí s velkou sněhovou nadílkou, v posledních letech nebývalou... S hřejivou radostí a láskou jsme se tedy sešli ke společným modlitbám a slyšení Božího slova. Poprvé na Nový rok posloužil u husitů svým kázáním br. farář Václav Pavlosek ze Starokatolické církve, a to o boření zdí, které jsme si mezi sebou v historii zbytečně nastavili, pak u bratříků kázal br. kazatel adventistů sedmého dne Aleš Kocián, a to o velmi zajímavém percentuelním a číselném podílu našich lidských činností v osobních životech jednotlivců i národů. V římskokatolickém chrámu jsem kázala já, tak trochu poeticky o kráse, čistotě a lásce, kterou by křesťanství mělo do lidských srdcí přinášet. Společně jsme onu zbytečnou zeď mezi námi, kterou velmi kreativně připravil br. vikář P. Hroznata Adamec, rozbořili a vytvořili z ní kříž ne jako symbol smrti, ale naopak vzkříšení.

Scházíváme se s ekumenickými bratry duchovními vždy v první pátky v měsíci dopoledne a jsme také velmi rádi, když mezi nás přijdou představitelé radnice, jako třeba br. Čeněk Jůzl již učinil – vždyť nám všem jde o společné dílo dobré a budoucí, v očekávání věcí příštích.

Veřejnost a všechny opravdu kristovsky smýšlející zvu již takto dopředu na další ekumenickou bohoslužbu s anglikánskou církví i se společnou eucharistií – večerí Páně – na neděli 7. 5. od 9.30 hodin do havlíčkobrodského Husova sboru, od 15 hodin do Ledče n. Sázavou do Husova sboru a do Prahy 2 Na Zderaze (kostel sv. Václava nad Tančícím domem v Resslerově ul.) v 17.30 hodin – kdy po 602 letech zboříme s pomocí Boží i další zeď společnou bohoslužbou s večerí Páně – eucharistií – a s omýváním nohou coby symbolem služby vzájemné – s br. farářem Keithem Glynnem Perkintonem z Brightonu v jižní Anglii.

A zvu za nás všechny, abyste přišli se společně pomodlit, stát se poutníkem po havlíčkobrodských kostelích, modlitebnách a sborech, pobýt spolu v lásce vzájemné, na všechny chystané akce, koncerty a přednášky, rozhovory, křesťanskou meditaci ve věži, bylinkovou čajovnu, léčivý koncert na tibetské mísy, grilování a na závěr společné nesení světél a modlitbu při Noci kostelů – v pátek 9. 6. odpoledne a v podvečer. Bude ještě konkrétně oznámeno a plakátováno – jen si nyní poznamenejte termín do svých diářků :-). Pán s vámi!

Kamila Magdalena Lukasová

Týdeník Církve československé husitské

Český zápas

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbkou 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatně: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production, Call centrum - tel.: 840 306 090

